

భగవద్విషయాపనిషత్తులు

శ్రవి

దివోన కెబిల్ త్రిరాజుగౌడ్నొ రాయులు

గజపతిరాయనింగారి

నెల లు ప్ర కా ర ము

శ్రీవిష్వాసు శ్రీవిష్వాసు బగ్గానుభస్యామి

అయ్యువారలుగారిచే

అ నేకో పని ష త్తు లను ० ది

సంగ్రహింపబడి

ప్రతిషిద్ధ దాధితాష్టు ర్యము ఉతోఁ

జేర్పుబడి

ముద్రింపింపబడినవే

Published by

HONORABLE SRI RAJU G. N. GAJAPATIRAO.

Printed by N. Subbarow at the Arsha Press

VIZAGAPATAM. 1890.

అక్షరక్రమసూచిక-

పేజీ		పేజీ
१४	శశంభుతోరిష్టత్త.	२८
२४	నాయమాల్స్.	२९
२५	నావిరతోడుశ్చరికాల్.	३३
२६	నిలోగ్నిత్యానాం.	३
२७	నైనంబాబా-	५
३	ఒంచింవిశ్వస్య-	२
३	శ్రీష్టాల్-	३८
४८	మహారాప్రథుర్వై.	८८
५१	యిలోహాఖమాని.	८
८८	యతోవాచక.	८८
८९	యతోర్త్రిశ్వమ్.	८९
९०	యస్తార్విశ్చ.	९०
९१	యస్తామర్తం.	३
९५	యస్తార్విశ్చి.	९५
९८	యొర్మిసంయొనిమ్.	८
१०	యిశ్చాసమానస్తమి.	८
११	యిశ్చాసమానస్తమి.	८
१२	యిశ్చాసమానస్తమి.	८
१३	యిశ్చాసమానస్తమి.	८
१४	యిశ్చాసమానస్తమి.	८
१५	యిశ్చాసమానస్తమి.	८

ఓంకెట్టుతే.

భగవద్వ్యాధయోవసుత్తులు-

తెత్తి॥३८॥८అను॥

యతో వా ఇమాని భూతానిజాయున్నే!
యేనకొ తానిజీవర్తి।
యైప్రోయస్త్ర్యభిసంవిశర్వి।
తద్విజిబ్రాసస్వి।
తద్వీష్మా।

ఇమాని భూతాని=ఈ భూతములు, యతః జాయ నైవే=ఎవ్యనివలన పుట్టుచుస్తువోకదా- జాతాని=పుట్టినవై, యేన జీవర్తి=ఎవ్యనిషేత ప్రతుమచున్నవో- క్రయ్యి= లయమునుపొందుచున్నవై, యత్ అభిసంవిశర్వి=శేనిని పొందుచున్నవో, తత్ విజిబ్రాసస్వి=దానిని విచారింపుము. తత్ ప్రిష్మా=అది బ్రిష్మాయు.

తాత్పర్యము- ఈజగత్తును సృజించునడియు రక్తించునడియు సంహరించునడియు నేదో, అది ప్రిష్మా.

శ్వాసా॥అతా॥మ్రోదా॥శ్రాధా॥

విజ్ఞానమానస్తం బ్రిష్మా.
ప్రిష్మా, విజ్ఞానమ్=ప్రిష్మాయు, జ్ఞానస్వరూపమైన ది-అనస్తమ్= ఆనందస్వరూపమైనది-

తా పాపరప్రిష్మాము జ్ఞానానందస్వరూపమైనది-

[७]

తెత్తి॥అవ॥ గఅను॥

సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ-

బ్రహ్మ=బ్రహ్మము, సత్యమ్=సత్యస్వరూపమైన
దిశా నమ్=జ్ఞానస్వరూపమైనది. ఆనస్తుమ్=అం
తము లేఖిది-

తా॥బ్రహ్మముసత్యజ్ఞానానంతస్వరూపమైనది-
తెత్తి॥నార్యా॥గఱఅను॥

పతిం విశ్వస్వాయైశ్వరగోచాశ్వతగోంశివమచ్యతమ్-
విశ్వస్వ పతిమ్= ఆంతటికిని ఆధిపతియయిసవాఁ
డు- ఆశ్లేష్వరమ్=ఆత్మలకుతుశ్వరుఁడైనవాఁడు-
చాశ్వతమ్=నిత్యఁడు-శీవమ్= మంగళమునిచుచ్చవాఁ
డు- ఆచ్యుతమ్=నిర్మికారుఁడు-

తా॥పరమేశ్వరుఁడు ఆన్నిటికిని ఆధిపతియు
ను, జీవులకుఁగూడనిశ్వరుఁడును, నిత్యఁడును, మంగళ
ము నిచ్చువాఁడును, నిర్మికారుఁడునై యన్నాఁడు.

కథ॥అవ॥ గతమః

నిత్యోనిత్యానాం చేతనశేషైతనానా

మేకోణపూర్ణానాం ర్యోవిదధాతికామా-

నిత్యః ఏకః చేతనః యః= నిత్యఁడును ఒకటి
డును చేతనుఁడునగు ఎవ్వఁడు, నిత్యానాం ఓ
పూర్ణానాం చేతనానామ్= నిత్యలును ఓ నేటలున
గు చేతనులకు, కావూన్ విదధాతి= కోరినవానిని
చేసిపెట్టి చున్నాఁడో-

[3]

తా॥పరమేశ్వరుతు ఒక్కిండు- నిత్యిందు-
జ్ఞానము గపణాడు- జీవులకోరినదానిసి ఇచ్చ
వాడు- జీవుల అఫేషలును నిత్యులను తెలిపిగ
లపారును-

తుశావా॥గమ॥

తుశా వాస్య ఏదగ్ సర్వం
యత్కించజగత్ప్రం జగత్ -
జగత్ప్రం జగత్ = జగత్తులైను ఉన్నా, యత్కిం
జ=యేదిగబద్ధో, ఇదం సర్వమ్ = ఇది అంతయును
తుశా వాస్యమ్ = తుశ్వరునిచేత వ్యాపింపబడి
నది-

తా॥ తుజగత్తులైని దంతయును పరమే
శ్వరునిచేత వ్యాపింపబడినది-
కేవోప॥అఖ॥3 ము॥

యస్యమతంతస్యమతం
మతంయస్యనవేదస్యః
అవిజా తంవిజానతాం
విజ్ఞాతమవిజానతామ్॥

యస్య ఆమతమ్ = ఎవనికి తెలియఁబడనిదో, తస్య
మతమ్ = వానికి తెలియఁబడినది- యస్య మతమ్ = ఎ
వనికి తెలియఁబడనిదో, సః సవేద = వాడు ఎఱు
గడు- విజ్ఞానతామ్ = తెలిసికొనుచున్న వారంకు, అ
విజ్ఞాతమ్ = తెలియఁబడనిది- అవిజ్ఞానతామ్ = తెలి
పకోనమన్న వారంకు, విజ్ఞాతమ్ = తెలియఁబడినరి-

తా॥పరమేశ్వరుని మనము దెలిసికోనటే
నుని యెఱుంగ టయె అతనిం దెలిసికోనుట ఆ
టు కాళ తెలిసికోంటి ననుకోనువాడు ఏమియుం
దెలియినివాడే-

తైత్తిః॥నారా॥१०అను॥

హగ్గంస శ్నుచిష ద్వాసు రస్తరితుస
ద్వితావేదిష దతిథి ర్దీరోణగత్ ||
సృష ద్వారఫ దృతన ద్వీయమస
దబ్బజీ బుతజా అదిజీ బుతం శ్రు
హత్ ||

హగ్గంగః = పరిశుధ్మిండ్రః శుధిత్ = పరి
శుధ్మింయినవారు మనస్సుప నుండువాడు- వనుః =
ఆంతట నుండువాడు- అస్తరితుసత్ = ఆకాశ
మున నుండువాడు- హేఖాతా = మోతుము
నిచ్చువాడు- వేదిత్ = జా సమున నుండువా
డు- అనఁగా జ్ఞాసులజ్ఞానముచేందెలియఁడువా
డు- ఆతిథిః=గ్రత్యాప్రార్యుడు- అనఁగా ఎప్పుడు
ను అప్రార్పముగానె కనఁడు వాడు- దురోణ
సత్ = మనము చేరలేగి స్థాలమునఁగూడ నుండు
వాడు- సృషత్ = మనష్యులయం దుండువాడు
డు- వరసత్ = ప్రశస్తములైన వస్తువులయండుం
డువాడు- బుతసత్ = గత్యమున నుండువాడు-
వ్యోమసత్ = మిక్కారి పైగానుండెడి అనఁగా స
తుత్రీముల సాధనము నండరి యాకాశమున నుం

కువాడు- ఆచ్ఛాః=స్తోను గృజించువాడు:-గీ
జాః=భూమిని సృజించువాడు- బుతజాః=సత్య
మైనదానిని గృజించువాడు- అదిర్జాః=పర్వత
ములను గృజించువాడు- బుతమ్=ముక్తులచేతఁ
బొండఱిదువాడు- లృహత్= అన్నిటికంటెను
గొప్పవాడు-

తా॥పరమేశ్వరుడు అన్నిటికంటె గొప్ప
వాడు- పరిశుద్ధుడు- భూమి జలము మొదలగు
వానినిస్తిరి గృజించినవాడు- ఆకాశము మొ
దలగు నిస్తియందను వ్యాపించియుంకువాడు-
పరిశుద్ధులెన వారిచేతఁదలంపఱివువాడు- మో
తము నేచ్చువాడు- ఎప్పటి కష్టాడె క్రొత్తవానివ
రే దోచువాడు-

బుగ్యో॥అర॥అప్రీ॥అణు॥
వెనంవాచా(ప్రీ)యంబ్రువ
నైనమస్త్రీశుమాన్బ్రిపన్ ।
పుమాంగంనబ్రువనై ఘనం
వద్ర వదరి కశ్చన॥
అ ఇతి శ్రీహృద్య-

వద్ర కశ్చన=మాటలాడుచున్న ఒకస్తోడు, ఏ
నం వాచా స్త్రీయం బ్రిపన్=శుతరిని వాక్య
చేతన స్త్రీశుగా చెప్పుచున్నవాడై, సవదరి=మా
టలాడఁడు-ఏనం అస్త్రీ పుమా బ్రువ్ర=శు
తరిన్న ప్రీకాగు పుచుష్మిగా చెప్పుచున్నవాడై,

నవదతి— మాటలాడు— ఏనం పుహూంసం జీ
బ్రీవ్— తుతిని పురుషునిగాను చెప్పుకున్నావా
డై, నవదతి— మాటలాడున్నాడు— పురుషునిగా
నే వ్యవహారింపుచూన్నాడనుట— ఏవః అఃభ్రతి
బ్రిహ్ను= తుతిఁడు రక్తఁడనిచెప్పుఁటడి బ్ర
హ్ను మే-

తా॥తురక్తుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు పురు
షుఁడును కాఁడు— స్త్రీయును కాఁడు— అయినను
పురుషుఁడుగా మాత్రము వ్యవహారింపఁటడుజు
న్నాఁడు—

కాంశీరక్తీ॥౩౫॥రాఖ్రి॥

ఎషలోకపాంపమలోకాధిపతిరేవ సర్వేశ్వర్యు—
ఏవః లోకపాంపః= తుతిఁడు లోకములనుబరి
పారించువాఁడు— ఏవః లోకాధిపతిః= తుతి
డు లోకములక్షిపతియైనవాఁడు— ఏవః సర్వే
శ్వరః= తుతిఁడు సర్వేశ్వరుఁడు—

తా॥తుసర్వేశ్వరుఁడు అన్నిలోకములకును
అధిపతి— కావుననె అన్నిలోకములనును పరిపాలిం
చువాఁడు— .

శ్వేతాశ్వీ॥౯౬॥రమణ॥

నతశ్యకార్యంకరణంచవిద్యైతే
నతతుమశ్చభ్యాధికశ్చదృశ్యైతే,
పరాశ్యశక్తిర్యవిధైవమూయైతే
సాంఘానికిష్టాంశభ్రమియాచ॥

తథ్య కార్యం నవిద్యాతే=అతనికి శరీరము లేచు-
తస్య కరణంద నవిద్యాతే=అతనికి ఇంద్రియము
గూడ లేదు- తత్సమశ్చ అధ్యధికశ్చ నదృశ్యపే-
అతనితోదుల్యందును అధికండును కనుభిడు-
అస్య శక్తిరేప వివిధా వరా స్వాఖావికీన శూర్
య తే= ఈతని శక్తిమే అనేకవిఫములుగలదిగా-
మను గొప్పదిగానును స్వాఖావస్థిమైనదిగానును
వినంబడుతున్నది- అస్య జ్ఞానబలక్రియాచ ప
రా స్వాఖావికీ వివిధావ శూర్యయ తే= ఈతని జ్ఞా
నంబునుబంబునుక్రియయును గొప్పదిగానును
స్వాఖాక్రమైనదిగానును అనేక విఫములైనది
గానును వినంబడుచున్నది-

తా॥ పరమేశ్వరునకు శరీరంబును ఇంద్రి
యంబులును లేత్తు- స్వాఖావస్థిమను గొప్పశక్త
యును జ్ఞానంబును బంబును స్పృహాపల్యది వ్యా
పారంబులన్ను గలవ్తు- పరమేశ్వరుసితోఽదుల్యం
దును ప్రమేశ్వరునికంటె నథికుండునులేదు-

శ్వేతాశ్వర్యాంతాము॥

నతస్యకశ్చిత్తుతిరస్తులోకే

నచేశితానైవ తతస్యలిఙ్గమ్ ॥

గుకారణంకరణాధిపాధిపో

నచాగ్యకశ్చిజ్ఞనితానిచాధిపః ॥

తస్య పతిః కశ్చిదపి లోకాస్త్రి-వానిని రక్తించు
వాడు ఒక్కాఽషున్న లోకమున లేతు- ఈశితా-

చ స్తావిలవాఁడును లేదు-తగ్య లిజ్ఞ ఉద నైవ-
అతనికి లింగంబును లేదు- అనోగా పుంలింగస్త్రీ
లింగ నల్లింగకలింగములు లేవనుట- గుః కార
ణమ్-అతఁడు కారణము- గుః కరణాధిపాధిపః-
అతఁడు భ్రందీయములకథిపరు లేనజీవులకథిపతి ద్యు
నవాఁడు- అస్య జ్ఞితా క్షీపదిపిన- వీనికి పు
ట్టించువాఁడు ఒకక్రమఁదును లేదు- అధిపశ్చవ-
అధిపతిరుమును లేదు-

తా॥పరమేశ్వరుఁడు జీవులకండఱతును ఇధి
పతి- అన్నిటికిని కారణముఁ తుతనిని పుట్టించు
వాఁడును రక్తించువాఁడును ఏలువాఁడును మతే
యొక్కఁడులేదు- తుతనికి పుంస్త్రీనశ్రీంగ కలిం
గములు లేవు-

శ్వేతాశ్వర్య॥ఒత్తా॥గింపు॥

ఏకో దేవస్సిర్వధ్యభూతేషుగూఢ
స్తుర్వ్యవ్యాపీసర్వధ్యభూతాన్తరాత్మా।

కర్మాన్యక్షస్యస్తుర్వధ్యభూతాధివాస

స్పృత్స్తుచేతాకేవలాఖిర్యుఽశ్చ॥గిం

ఏకః దేవః స్తుర్వధ్యభూతేషుగూఢః-బుక్కఁ దేవుఁడు
అన్నిభూతములయందును దాగియున్నవాఁడు-
సర్వవ్యాపీ=అన్నిటిని వ్యాపించియున్నవాఁడు-
సర్వధ్యభూతాన్తరాత్మా-అన్నిభూతములకునుతుంతరా
త్కుమైనవాఁడు- కర్మాన్యక్షః-అందఱిపనులకునుత్ర
ధ్యతుండైనవాఁడు- సర్వధ్యభాధివాసః- అన్ని

భూతములకు నాథార మైనవాడు- సామీ-అంద
అకును సామీయైనవాడు- చేతా- తెరిసికాను
వాడు- కేరలః- అసవాయుఁడు- నిర్మణః-గ
త్త్వరజ్ఞమన్నయలేనివాడు-

తా॥వరమేళ్వరుఁడు అన్నిటూతములలో
ను నుండువాడు- అన్నిటినీ వ్యాపించియుండు
వాడు- అందఱును చేసేడి షనులను చూచుచుం
డును- అన్నిటికిఫ అథార మైనవాడు- గువాయ
మక్కాఱతేనివాడు- గత్త్వరజ్ఞమో గుణము
లుతేనివాడు-

శ్వేతా॥ఽత్త్వా॥గదమ్॥

యోయ్యునింయోనిమథితివ్యుత్తేకో

యస్సున్నిష్టిడంఘంచవిష్టేతిసర్వమ్|

తమిశాసనఁవరడందేవమిణ్యం

నిచాయ్యుమాంశాన్తిమత్యన్తమేతి॥

యః ఏకః ర్యునింయ్యునిమ్ అధితివ్యుతి- ఏ యొ
క్కాఁడు ప్రతికారణమునును అధిష్టింపుచున్నాఁ
డో- యస్సున్ ఇదం గర్వం గమేతిచ-ఎవ్వని
యండు ఇది అంతయును లయమును బ్రొందుచు
న్నదో- వ్యతిచ- ఆనేకవిధములనుబొందుచునుగూ
డనుండునో- పరడమ్ దేవమ్ తుడ్యం తమ్ తు
శాసమ్ నిచాయ్య-మోతుమ్మిచ్చువాడును ప్ర
కాశించువాడును ప్రోత్తిముచేయఁడగినవాడునే
గు ఆశశ్వరుని తెరిసికాని, ఇమాం శాస్త్రమ్

అత్మన్ ఏతి— ఈ శాస్త్రి మికెరిగా పొం
దుచున్నాడు-

తా॥ఎకమేళ్లుఁడుమూలప్రకృతిమొదలగు
కారణముఁబిన్నటియందునున్నాడు-గంచోరకౌలము
న జగత్త్తుంతయునాతనియందులయేమును బొందు
ను- గ్రుషీఁ కౌలమున వెండియు ననేకవిధములుగా
బయలుదేరును- అత్తడు మోతుముసిచ్చవాఁడు-
ప్రీకాశించువాఁడు- అత్తడేస్త్తుత్తీము చేయఁడ
గినవాఁడు- అయిఁశ్వరున్నిగూర్చినజ్ఞానముచేతనే
మోతుమునుపొందుదురు-

శ్వేతాశ్వ్యి॥३॥అ॥శమం॥హుణ్ణు॥८॥८॥

యాప్రాత్మరంనాపరమస్తుకిజ్ఞిచ్చ
ద్వయస్త్రాన్మాఁయోసజ్యయొస్తికశ్చిత్ ।
పృష్ఠుజీవస్తుభో దివితిష్ఠేక
స్తునేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వమ్ ॥
యస్త్రాత్ పరమ ఖపరమ కిజ్ఞిదపి నాస్తు—ఎవ్వ
నికంటె గొప్పది మణియొక్కటి ఒకిక్కటియును
తేకో, యస్త్రాత్ అణేయః న— ఎవ్వనికంటె సూ
క్కుమెనది తేదో, యస్త్రాత్ జ్యాయః కశ్చి
త్ న—ఎవ్వనికంటె గొప్పది ఒకిక్కటియును తే
దో, (యః)ఏకః—(ఏ) ఒకిక్కఁడు, పృష్ఠుజీవస్తు
భ్యః(పన్) దివి తిష్ఠతి— చెట్టువలె కదలఁవాఁడు
(అసుచు) తనమహిమయందు ఉన్నాడో, తేన లు
రుషేణ ఇదం గర్వం గుర్తుమ్— ఆ పురుషున్నాఁ

తన ఇంకి అంతయును నిండియున్నది.

తా॥పరమేశ్వరుడంటె గొప్పది ఏదియు
ను లేదు- పరమేశ్వరుడు అన్నిటిగంటె సూత్కు
మైనవాడు- ఈతఁడు అంతటను నిండియున్నావు-

శ్చేతా॥౩అ॥మమ॥

మవోఽప్రభురైప్రభు
గనత్వపైషప్రభవర్తకః ।
సుర్ఖులాచిమాంశాత్రి
మిశానోణ్యోతిరవ్యయః

పురుషః మవోఽప్రభురైప్రభు- పరమపురుషుడు
గొప్ప ప్రభుతుగడా- ఏవః- ఈతఁడు, సుర్ఖులా
మ్ ఇమాం శాత్రిమ్(ఉఠిశ్శ్వ)- మిక్కిలి నిర్ఖుల
మైన ఈ శాంతిని (గుఱింది), సత్యశ్శ్వ చ్ఛ
వర్తకః- అంతఃకరణమునకు పేరిరకుడు- ఆసఁగా
పేరికరణమును జేయవాడు. ఈశానః- ఏలువా
డు- జోయీతిః- ప్రకాశశ్వరుపుడు- అవ్యయః-
నాశము లేనివాడు.

తా॥ పరమేశ్వరుడు జగత్తుయొక్క- శ్శ్వాస్తు
మలంజేయుణాడు- గొప్ప సామధ్యము గలవా
డు- మోత్తమును గూర్చిమనస్సును ప్రవర్తించఁ
జేయుణాడు- అందఅకునువలిక. జోయీతిస్సువురుపు
డు- న్నియకారుడు-

శ్చేతా॥౩అ॥మమ॥

తతః పరంబుధ్నా పదం బృహా తం
యథానికాయం సువ్యభూతేషుగూఢం।
పిశ్యమైవైకం పరివేషి తార
మిశంతం జ్ఞాతావ్యామృతాభవన్తి॥

పరంబుధ్నా తతః పరమ్ బృహా తం(చ) — పరంబుధ్నాము అజగత్తుకంటె ఉత్కార్ణపుటమెనదియు
పెద్ద వియును-యథానికాయమ్—శరీరముఒంటటి,
సువ్యభూతేషుగూఢమ్— అన్నిపార్చులయందును
అంగియున్నావి- విశ్యస్య పరివేషి తారం . తమ్
ఏకమ్ తఃకం జ్ఞాతావ్యామైకమును చుట్టుకొని
యున్న ఆ ఒకటి తఃక్యరుని తెలిసికొని, అమృతాః భవన్తి— ముక్తులు ఆగుచున్నారు

తా॥పరంబుధ్నాము జగత్తుకంటె గౌప్యది-
పరీతిశరీరము లోపమను ప్రవేశించియున్నాది- జ
గత్తువెలుపఱ సంతయు చుట్టుకొనియున్నాది- ఆ
పరమేశ్వరుని తెలిసికొనినవారు ముక్తిని పొం
దుదురు

శ్యేతా॥ తిత్తా॥ గౌప్యమ్॥

అపాణిపాదో జవనో గ్రహితా

పశ్యత్యచతుల్స్య శృంగాత్యకర్ణః।

సవే ద్రోవేష్యంనడతపాయ్త్రివేత్తా

తమాసురగ్రాంఘరుషంమవో న్యామ్॥ గౌప్య
(సః)ఏపాణిపాదః(గున్) — (అయింశ్వరుడు) కే
తులును కాభ్యము లేవివాఁతు (అగుచు), జవనః గో

పీతాద (భవతి) - దూరముగాఁబోన్నివాఁడును
అన్నిటినిపట్టుకొనువాఁడును (అసుచున్నఁడు)-
అదక్కులు:(స్త) వశ్యతి- కష్టులుతేసివాఁడు (అ
గుచు)చూచుచున్నఁడు- ఆక్రణః(స్వ) శృంగోతి-
చెట్టులుతేవాఁడు(అగుచు) విసుచున్నఁడు- సః
వేద్యం వేత్తి- ఆతఁడు తెలిసికొనవలసినదానిని
తెలిసికొనుచున్నఁడు- తస్య వేత్తా నాప్తి= ఆ
తరినితెలిసికొనెడివాఁడు లేఁడు. తమ్ ఆగ్న్యం మ
హాస్తం పురుషమ్ ఆహారి= ఆతనిని కేర్పుఁడై
న గౌప్య పురుషునిగాను చెప్పుచున్నారు

తా॥ పరమేశ్వరుఁడు చేతులు కొఱ్ఱు మొ
దలయినవి లేకపోయిననుతున్నిపునులనును చేయును-
గ్ర్యావ్యపకుఁడై యుండుటచేత ఎంతదూరముపో
యిననుతఁడుతేకయుండుఁడు- భగవంతుని గ్ర్యరూ
పమును ఎవ్వరును ఎఱుఁగెల్లేరు- ఈతఁడై పరమ
పురుషుఁడు.

ముణ్ణు ॥ ఏ ॥ १ ॥ ८ ॥

అత స్నముదా) గిరయశ్చ సర్వే
అస్త్రాతన్యస్తానే సిఫవ స్నర్వరూపాః ।
అతశ్చ సర్వ్య ఓషధయో రసశ్చ
యైనైషభూతై స్తిష్టుతే వ్యాస్తరాత్మా ।
అతః నర్సే నముదా): గిరయశ్చ (భవన్తి)- ఈతని
తలన అన్ని సముద్రములును వర్యతములును (క
లుగుచున్నాచి)- గ్ర్యరూషాః సిఫవః- అన్నిరంగు

లునుగల నడులు, అస్త్రాత్మ శృంగారై - తుతనివలన నే
ప్రివహింపుచున్నావి- గుర్త్యాః ఓషధయః రసాచై
అతః (భవని) - అన్ని ఓషధులును రసంబును తు
తనివలన నె (కలుగుచున్నావి) - యేన= ఏహాతువు
చేతను, అన్నరాత్మ (సవ్) భూతైః తివ్యైతే= ఆం
తరాత్మయగుచు భూతములతోగూడ ఉన్నాడో-

తా॥ సముద్రి సదీ పర్వ్యతామిలన్నాయును
పరమేశ్వరుని వలనఁ గరిగినవియే- ఆతఁడు అన్ని
భూతములలోను నంతరాత్మయై యఱన్నాడు.

ముణ్ణు॥.చ॥.ఱ॥.ఔ॥

అగ్ని రూపాధ్యాత్మ చతుర్మీ చస్త్రిసూర్య
దిశశ్ఛై)తే) వా గ్యాప్తాశ్చ వేదాః।
వాయుఃపార్చిణో హృదయం విశ్వమణ్య
పదాభ్వీంపృథివీ హ్యమసర్వభూతాన్తరాత్మా॥
శ్రీగ్ని అగ్నిః మూర్ఖాధ్యాత్మ = తుతనికి ఆకాశము శ్చి
రసాను- చస్త్రిసూర్యాధ్యాత్మ చతుర్మీ= చంద్రిసూర్యులు
నేతిములు- దిశః శోఽితే= దిక్కులు చైవులు-ని
వృతాః వేతాః వాక్=ప్రిసిద్ధముతైన వేదములు
వాక్కు- వాయుః పార్చిణాః- వాయువు పార్చిణము-
హృదయం విశ్వమ్=అంతఃకరణమజ జగత్తంతయు
ను-పదాభ్వీం పృథివీ= పాడములు భూమి. ఏడకి
సర్వభూతాన్తరాత్మా=తుతఁడు అన్నిభూతములకు
నంతరాత్మాతైనవాఁడు.

తా॥ పరమేశ్వరునకు శిరస్సు మొదలగు

[೧೫]

నవి లేవు- జగత్తులో మాదనుండువాసిని మాది
గుపయువములను గానును క్రీంద నుండువాసినికిం
దియవయువములను గానును వర్షంతురు- ఈతే
కు అన్నిభూతములలోను నున్నవాండు.

ముణ్ణ || १ || १ || ८ ||

యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిద్యస్యజ్ఞస్సనమయంతః ।
తప్తాదేతద్వహ్యానామరూపమన్నంచజ్ఞాయ తే॥
యః సర్వజ్ఞః- ఎవ్వఁడు అన్నిటిస్వరూపముల
నునెఱింగినవాఁడో, యః సర్వవిత్- ఎవ్వఁ
డు అన్నిటీప్రకారములను నెఱింగినవాఁడో, య
స్వీ తఃః జ్ఞానమయమ్= ఎవ్వని వ్యాపారము
జ్ఞానస్వరూపమైనదో, తస్మాత్- ఆతసివలన, ఏ
తత్త్వ బిహ్వానామరూపమ్ అన్నంచ జ్ఞాయ తే-
తీ ఆవ్యాకృతము నామరూపములుగలదియును ఆ
స్వంబును అనుమన్నది-

తా॥భగవంతుఁడు అన్నిటిని అన్నివిధము
లనెఱింగినవాఁడు- ఆతఁడు స్మృష్టిములుచేయు
టకు పనిసిశేయఁడు- గంకల్పించుట మాత్రిమే-
ఆన్నివలననె ప్రకృతి జగద్రూపముగాఁబరిణమింపు
కున్నది-

శ్వేతాశ్వర్యః||౮అః ఇమ్ ||

తమిశ్వరాణాంపరమంమహాశ్వరం
తండ్రేవతానాంపరమంచుడైవతమ్ |
పతింపతీణాంపరమంపరన్నాం

ద్విదామదేవంభువనేశమిడ్యమ్॥

శశ్వరాణం పరమం మహేశ్వరం తం విదా
మ=ప్రభుతులకు గౌప్య మహాప్రభుతైన ఆతసిని తె
లిసికొనియెదము- దైవతానాం పరమం దైవతం-
దేవతలకు గౌప్య దేవతయైనవాఁడును, పతీనాం ష
తిమ్- అధిపతులకు అధిపతియైనవాఁడును, అక్క
రాత్ పరస్తాత్ పరమమ్-జీవునికంటె పైని గౌప్య
వాఁడైనవాఁడును, భువనేశమ్-లోకములకేలికయు
ను, శండ్యమ్-స్తోత్రముచేయఁడగినవాఁడును, దే
వమ్=ప్రికాశించువాఁడునగు, తం విదామ=అతని
నితెలిసికొనెదము-

తా॥పరమేశ్వరుఁడు లోకములోని ప్రభుతు
లక్షందఱకును ప్రభువైనవాఁడు- అనఁగా ఆతమికి
ప్రభుతుమఱితేడునుట- మిగిలినచారుకొరితకొంత
కే ప్రభుతులు- శతఁడు అశ్విలోకములకును ప్ర
భుతు-కావునశతఁడ్స్తోత్రముచేయఁడగినవాఁడు-

త్రైస్తి॥అనన్తి॥అను॥

యతోవాచోనివర్తున్తే।

అప్రాప్యమనసాసుహా

అనన్దంబ్రహ్మణోవీద్యాన్॥

నవిశేతికతశ్చనేతి॥

పాచః మనసాసుహా అప్సార్ప్య- వాటుకలు మన
స్సుతోగూడ పొందలేక, యతః సివర్తన్తే- దే
విశుండి మఱలుస్సువో, బ్రహ్మణః తం ఆనన్దం

విద్యుత్తు ముఖుక్కె ఆ అసందమును తేడి
సికొను మన్ను వాడు, కుత్సున సబిథేడ = దేసికిని
భయపడడు - ఇతి=అని-

తా॥పరబ్రహ్మముఘోక్కె యానందముమన
మాటలచేఁజెష్పనలవిగ్రాణి- మన్ను చేతఁదంపన
లవికానిది-

ముణ్ణ ||१|| గిరిము ||

య త్రుదేఁశ్వరుముగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణ
మచతుమైశ్శ్రోత్రుతుతద పాణిపాదమ్ |

నిత్యంచిభుంగర్యగతంనుసూత్కుంతదవ్యయం
యదూభుతయ్యునింపరిపశ్యుత్తిథిరాః ||

య తత్త్త్వం-ఎయ్యాది, ఆదేఁశ్వరుమ్=చూడశక్యముకాని
దో, ఆగ్రాహ్యమ్=పట్టుపడనిదో, ఆగోత్రుమ్=
మూలములేనిదో, అవర్ణమ్=రంగులులేనిదో, ఆచ
తుమైశ్శ్రోత్రుత్రమ్=కస్యులునుచెవులునులేనిదో, తత్త్వ ఆ
పాణిపాదమ్=అది కాలుసేతులులేనిది- తత్త్వ నిత్య
మ్= అది అన్నికాలములయండునుండునది- ఇభు
మ్=అన్నిచోటులనునుండునది- సర్వగతమ్=అన్నిటి
లోనునువ్యాపిందియున్నది- కావుననే, సుసూత్కు
మ్=మికిసెరిసూత్కుమైనది- ఆవ్యయమ్=నిర్వ్యకార
మైనది- ధీరాః యిత్ భూతయోనిం పరిపశ్యుత్తి=బుధ్మంతులు దేసిని అన్నిభూతమువకునుగారణ
మునుగాను తెలిసికొనుచున్నారో.

తా॥పరబ్రహ్మము మన నేత్రములు మైద

ఉన్నింకీయముల చేండెలియఁటడదు- అపరబ్రివ్యాప్తమునకు చేతులు కాఘ్య కస్తులు చెవ్రలు మొదలగునవి లేవు- తెలుపు మొదలగురంగులును లేవు- అన్నికాపశుభయందును అన్నిచోట్ల నును అన్నిటిలోనును వ్యాపించియుండును. అన్నిభూతములకునుగా రణము.

థానో || ౮ || ౮ || ౬ ||

ఏవ ఆత్మా పవాతపాప్తాః జ్ఞావిమృత్యు
ర్షోకోపజిఫుతోఽనై పిపాగస్ఫుత్యకామ
సమ్యగుంకప్యః-

ఏవః ఆత్మా= ఈ పరమాప్తా, అపవాతపాప్తా= పాపసంపర్కము లేని వాఁడు- విజరః= ముదిమి లేని వాఁడు- విమృత్యుః= మరణము లేనివాఁడు- విశోకః= దుఃఖము లేనివాఁడు- విజిఫుత్సః= ఆకలి లేని వాఁడు- అపిపాసః= జప్యైక లేనివాఁడు- సత్యైకామః= కోరవలసినవర్నియుకలిగియున్న వాఁడు- సత్యైగుంకలః= వ్యధము కానిగుంకలపములకలవాఁడు-

తా॥పరమేశ్వరుఁడు పాపము ముదిమి చావు దుఃఖము మొదలగు దుర్యాణములు లేనివాఁడు- సత్యకామత్వము మొదలగు కథ్యాణగుణములుకలవాఁడు.

థానో || ౯ || ౯ || ౬ ||

స్నాన్మాలా స్నాన్ మ్యమాసనరావః

ప్రజాస్వదాయతనాస్ని లత్తు తిష్ఠే॥
 (హో) సోమ్య- (ఓ) సోమయాగమునకుఁడగా- దా!
 ఇమాః సర్వాః ప్రజాః- ఈత్తాందలు ప్రజలు
 ను, గన్నాలాః= బ్రహ్మమేమూలముగాఁగలవారు-
 నదాయతనాః= బ్రహ్మమేయాధానముగాఁగలవా-
 రు- స్తుతిష్ఠే= బ్రహ్మమునండె లయమునుపొం
 దువారు-

తా॥ ఈజగత్తుయొక్క సృష్టి స్థితిగంపోర
 కులకు అధారమైనది బ్రహ్మము-
 శ్వేతాశ్వర్య॥ ८. ॥ १८.

సవిశ్వకృద్విశ్వవిద్యాత్మయోని
 రజాః కాలకారోగుణీసర్వవిద్యః।
 ప్రధానశ్చైత్రాష్ట్రపాశిర్గుణేశ
 సుంసారమోత్సస్థితిబన్ధుహేతుః॥

సః విశ్వకృత్ = అతఁడు అంతటిని జీవినవాఁడు-
 విశ్వవిత్ = అన్నిటినెనుఁగువాఁడు- అత్మయో-
 నిః- ఆత్మయునుకాశంబునెనవాఁడు- జః- తెలివి
 గలవాఁడు- కాలకారః- కాలమునకుఁగర్తుయైనవాఁ
 దు- గుణీ- కళ్యాణగుణములుకలవాఁడు- సర్వవి
 దృష్టి- అన్నిటివిధములనెఱిగినవాఁడు- ప్రధానశ్చై-
 ప్రజ్ఞపతిః= ప్రకృతికిని జీవులకును ఆధిపతియైనవాఁ
 దు- గుణేశః- సత్కృతికాస్తమోగుణములకు ఆధిప
 తియైనవాఁడు- సంసారమోత్సస్థితిబధ్యహేతుః-
 సంసారమువిషిషపోవుటకును సంసారమును కొపా

దుటకున్న గంపారమాకలుగుటకును హోతువైనవాడు-
తా॥ ఆపర మేశ్వరుడు ఆత్మయైనవాడు-గు
ర్వజ్ఞుడు- అన్నిటిని సృజించు వాడు- రక్షించు
వాడు- కాలమునుగూడనడపీంచు వాడు- మోతు
మునిచుచ్చి వాడు- కోరీనపానికి గంపారమునుగూ
డనిచుచ్చి వాడు-

సుఖా॥ 2 ఖం॥

ఏవుసర్వజ్ఞు ఏవుసర్వరపుసర్వధిపతి
రేషోభ్రాంత్యమేగ్వయోనిఫుర్వస్వర్వ-
ఏవుసర్వజ్ఞు : = తుతఁడు అన్నిటినెఱుంగు వా
డు- ఏవుసర్వజ్ఞు : = తుతఁడు అన్నిటిని
యమించు వాడు- ఏవుసర్వజ్ఞు : = తుతఁడు
అన్నిటికినిస్యామి- ఏవుసర్వజ్ఞు : = తుతఁడు
అంతర్వాయి- ఏవుసర్వజ్ఞు యొనిః = తుతఁడు ఆం
తటికిని కారణము-

తా॥ పరమేశ్వరుడు గుర్వజ్ఞుడు- అ
న్నిటికినిపరిక- అన్నిటికినిస్యామి- అంతర్వాయి- అ
న్నిటికిని కారణము.

సుఖా॥ 2 ఖం॥

ఏవుసర్వభూతాన్తరాత్మాపహత
పాప్మాదివ్యోధేవపుకోనారాయణః॥

ఏవుసర్వభూతాన్తరాత్మాపాప్మాదివ్యోధేవపుకోనారాయణః = తునారాయణఁడు, గుర్వ
భూతాన్తరాత్మాపాప్మాదివ్యోధేవపుకోనారాయణః = అన్నిభూతములకును ఆంత
రాత్మాయేనవాడు- అపహతపాప్మాదివ్యోధేవపుకోనారాయణః = పాపసం

పక్కాము లేనివాడు - దివ్యఃప్రశ్నతిసంబంధికాని
వాడు - దేవఃః ప్రశ్నాశించువాడు - ఏకఃఅన
పాయుడు -

తా॥పరమేశ్వర్యరుడు అన్నిటికి నంతరాత్మ,
షాపణంపరక్కాము లేనివాడు, ప్రశ్నతిసంబంధము
లేనివాడు, ప్రశ్నాశించువాడు, ఆనహాముడు -

కర్తాథవ॥१५ము॥

తంతుర్ ర్ఘృంగుధమనుప్రచిష్టిష్టి ०
గుహపోతంగహ్వ్య రేష్టంపురాణమ్ ।
అధ్యాత్మయేగాధిగమేనదేవం
మత్యాధిరోహార్షోకాజహతి॥

ముద్దర్ఘృం = చూడక్కుముకానివాడును, గుధం =
దాగియున్నవాడును, అనుప్రవిష్టి ० = అన్నిటిలో
నుండొచ్చియున్నవాడును, గుహపోతం = హృద
యములలోనున్నవాడును, గహ్వ్య రేష్టం = ఆత్మప
లోనున్నవాడును, పురాణం ఇపురాతను దైనవా
దునగు, తం కేవం అధ్యాత్మయేగాధిగమేన మ
త్యా = ఆ దేవుని ఆత్మనుగూర్చిన యేగమునుపోం
దుటచేత తలంచి, ధిరః హార్షోకో జహతిః బు
ధిమంతుడు సుంతోషదుఖములను విషమము
న్నానుడు -

తా॥పక్కమేశ్వర్యరుడు చూడక్కుముకానివా
డు - అంశు నము కులవారిచే దెలియంబడనివాడు -
అంశర్థమిత్తైనవాడు - అదిభేని

[అం]

వాఁడు- ఆట్టి భగవంతుని జూ నమగలబుద్దిమం
తుఁడు లోకములోనిసుఖదుకిథిషుఖమును బొండుఁడు-

కర||అవ||అఅమం||

ఆశరీరంశరీరే

షృంగారాన్ని వ్యవస్థితమ్ |
మహాన్ని విభుమాత్మానం
మత్త్వాంధీరోసతోచతి||

ఇశరీరమ్= శరీరములేచివాఁడును, అసవస్థాపు శరీరేషు ఆవస్థితమ్-రిత్యములుకాసి శరీరములయందు ఉన్నవాఁడును, మహాన్నిమ్ విభుమ్-గొప్పవాఁడును సర్వత్యాపకుఁడునగు, ఆత్మానం మత్త్వాంపకమాత్మను తెలంగి, ధీరః సతోచతి-బుద్ధిమంతుఁడు దుఃఖింపఁడు-

తా||పర మాత్రాశరీరములైనివాఁడు- గొప్పవాఁడు- ఫర్యావ్యాపకుఁడు- అనిత్యములైశశరీరములయఁడునుడ వ్యాపించియున్నవాఁడు- ఆట్టిపర మాత్రానుతలంచు వాఁడు దుఃఖమునుబొండుఁడు.

కర||అవ||అంతిమ||

నాయమాత్మాపచచనేనలభ్యో
నమేధయానిపుఱనాళ్లీతేని|

యమేవైపవృణుతేతేనలభ్య

న్నమైపాత్మాపివృణుతేతనాంస్యామ్|

అయిన్ ఆత్మా=తు పరమాత్మ, ప్రిపచనేన నిభ్యః= నుససముచేత పొండుఁడగినవాఁడుకాఁడు,

[౭८]

మేధయా సబధ్వః = కట్టి ధ్వనముచేత పొండఁద
గినవాఁడు కాఁడు - బహునా శ్రీతేన సలభ్యః = వి
స్తారము చదువుచేతను పొండఁదగినవాఁడుకాఁ
డు, ఏషః యమ్ వృషుతే = తుతుడు ఎవ్వుని వ
రింపుమన్నాడో, తైనైవ లభ్యః = వానిచేతనెపొం
డఁబడఁదగినవాఁడు, ఏషః ఆత్మా = తుపరమాన్నా;
స్వామ్ తనూమ్ = తన స్వరూపమును తస్య వివ్ర
ణుతే=వానికి తెలియేజేయును-

తా॥పరమేశ్వరుఁడువట్టి చదువుమొదలగు
ధానిచేతపొండఁదగినవాఁడుకాఁడు- అత్నియున్న
పుమును గంపాదించి కోనినవానిచేఁబొండఁదగిన
వాఁడు-

కథ॥అవ॥అచమ॥

నావిరతోదుక్షరితా
న్నాశానోన్నాశమహితః ।
నాశాన్నమానసోవాపి
ప్రక్కానేనైనమాప్నుయాత్ ॥

దుక్షరితాత్ = అవిరతః = దుర్వా యౌషారమునుండి
ముఱునివాఁడు, ప్రక్కానేన ఏనం నాప్నుయా
త్ = జ్ఞానముచేత తుతనీ పొండఁజాలఁడు, అశో
న్తః నాప్నుయాత్ = శాంతుడుకానివాఁడు పొం
డఁజాలఁడు, అసమాపితః నాప్నుయాత్ = సిధి
చిత్తుడుకానివాఁడు పొండఁజాలఁడు, ఇశాన్నమా
నసోవాపి నాప్నుయాత్ = శాంతిసిపొందనిమన

స్నగలవాఁడైననుగూడ పొందేజాలఁడు-

తా॥దుర్వ్యిశారంబను శాంతితేఁపోవు
టయు చిత్తాస్థర్పుఁలేకపోవుటయు గలవాఁడు
పరమేశ్వరునింబొండుడు-

తెత్తి॥లారా॥१०॥१॥

అణోరణీయాన్నివాతోమహీయా

నాత్మాగువోయాంనిహితోస్వజన్మః ।

తమక్రితుంపశ్యతివీతళోకో

థాతుఃప్రసాదాన్నిహిమానమిశమ్॥

అణోః అణీయాక్తాసాత్కుమైనదానికంటె మి
కిగ్రువిసూత్కుమైనవాఁడును, మహాతః మహీం
యాన్ = గౌష్ఠుదానికంటె మికిగ్రుగౌష్ఠువాఁడు
నగు. అత్మా = పరమాన్ని, అస్వి జన్మః సువో
యామ్ నిహితః = ఈ జీవునియొక్క వృవయము
నండు ఉనికిగలవాఁడు- ఆక్రితుం మహీమానం
తమ్ ఈశమ్ = కోరవలసినదితేసివాఁడును మహిం
మగలవాఁడునగు ఆ ఈశ్వరుని, థాతుః ప్రి
సాదాత్ = స్పృష్టిక్తాయొకక్త = తునగ్రిహమువ
లన, యదా పశ్యతి = ఎష్టుడు చూచుచున్నాఁడో,
తదా వీతళోకో భవతి = ఆష్టుడు దుఃఖములు లేని
వాఁడు అసుచున్నాఁడు-

తా॥పరమేశ్వరుడు అన్నిటిలోనుండోచ్చి
యున్నవాఁడు- ఆన్నిటికంటెనుగౌష్ఠువాఁడు- అం
దఱిహ్వాదయములలోనునుండువాఁడు- కోరవలసి

[అగ్ర]

నదిలేనివాడు- స్ఫుర్తికర్త- మహిమగలవాడు-
ఆతనియనుగ్రీహమువలన ఆతనిం దెరిసికొననవా
డు తుంభములులేనివాడగును-

కత॥గవగంతమ్

ఏకోవళీగుర్వాభూతాన్తరాత్మ
ఏకంబీజంబపుధాయఃకరోతి||
తమాత్మగ్నంయేనుపశ్వర్తిథీతా
స్నేహంసుఖంశాశ్వతంసేతరేషామ్||

ఏకః వళీ గర్వభూతాన్తరాత్మ యః=బంట
రియును జగత్తంతయుతసత్కస్యథీనము గానున్న
వాడును అన్ని భూతములకునులోపలనుండెడి
యాత్మయైనవాడునగు ఐవ్యాడు, ఏకం బీజం బ
పుధా కరోతి=బిక్క- విత్త నమును వలువిధములు
గా చేయచున్నాడో, ఆత్మగ్నమ్ తమ్=అత్త
లయందుండెడి ఆతనిని, యే థీతాః అనుపశ్వత్తి-
వయిషిమంతులు చూచుచున్నారో, తేషామ్ శా
శ్వతమ్ సుఖమ్ భవతి=చారికి శాశ్వతమైన సు
ఖము కలుగుచున్నది- ఇతరేషామ్ నభవతి=ఇత
రులకు కలుగద్దు-

తా॥పరమేశ్వర్యరుడు బంటరియైనవా
డు- అన్నగానమానుడును ఆధిక్యండునులేనివా
డు- జగత్తంతయు స్యథీనముగాగలవాడు- ను
మన్తభూతములకును లోపలనునుండువాడు- జగ
తునకంతథు విత్తనమైన స్ఫుర్తిని జగద్గ్రాపము

ప్రాణి

గా పరిణమింపఁజేయవాడు- ఆత్మలలోనిండు
వాడు- ఆతసిందెలిసికోనువాగలకు మోతుముక
లుగును- మిగిలినవారలకు కలుగదు-

తత॥ గవర్గించమ॥

నతత్రష్టార్యైభాతిసచస్థీతారకం
శేమావిద్యతోభాన్తికతోయమగ్నిః।
తమేషభాస్తమనుభాతిసర్వం
తస్యభాసాస్తర్వమిదంవిభాతి॥

తత్త్రష్టార్యైభాతి=అపరమేశ్వరునియొడను మా
ర్వుడు ప్రకాశింపఁడు- చస్థీతారకమ్ నభాతి=
చంద్రుడు నున్నత్తత్తములును చేరినగుమూలాంబును
ప్రకాశింపదు- ఇమాః విద్యతః నభాన్తి=తు
మేఱువులు ప్రకాశింపవు- ఆయమ్ ఆగ్నిః కుర్చి
భాతి=తు ఆగ్నిప్తోతువువలన ప్రకాశింపున్హి-గు
ర్వమ్ భాస్తమ్ తమేవ అనుభాతి= నమగ్నంబు
ను ప్రకాశింపుచున్న ఆతనినె అనుగురించి ప్రకా
శింపుచున్నది- ఇదమ్ గర్వమ్ తస్య భాసా విభా
తి=ఇపి ఆంతయును ఆతని ప్రకాశముచేతునే ప్ర
కాశింపుచున్నది-

తా॥పరమేశ్వరుని తేజస్సు ఆన్ని తేజస్సుల
నును ఆంచున్నది- ఆన్ని తేజస్సులకునుకౌరణ్మైనది-
అన్ని తేజస్సులుమిప్రకాశింపుటకు సాధనమగున్నది-

తత్త్రష్టార్యైభాతి॥

సగుండ్రుశేత్రిష్టుతిరూపనుగ్య

నపతుంచాపర్యాప్తికశ్చవైనమ్ ।

వృద్ధామనీషామనసాభిక్ ఔప్త్ర

యఏతద్విమరమృతాస్తేభవన్మి॥

ఆస్య రూపమ్ గండ్ర కే నషిష్టతి=కుతని స్వరూ
పముచూచుటకు సిఱవదు- కశ్చన ఏనమ్ చక్కని
పా నపర్యాప్తి=బక్కఁడును తుతనిని కస్తుచేతను
చూడఁడు- అయిమ్ వృద్ధా మనీషా మనసా ఆ
భిక్ ఔప్త్రి=తుతుడు భక్తిచేతనును ఘైర్యముచేత
నును మనస్సుచేతనును తెలియఁడగినవాఁడు- యే
ఏతత్త్త్వ విదుః=ఎవ్వరు దీనిని తెలిసికొనుచున్నా
రో, తే ఆమృతాః భవన్తి=వారు ముక్కులు ఆ
గుణైన్నారు-

తా॥తువరమేశ్వర్యుని స్వరూపము కంటి
యేమటినిలుణదు- అనఁగా కంటికికనఁబజదనుట-
భక్తి మొదలగువానితోఁగూడిన మనస్సుచేతనే తె
లియఁబడుడగినవాఁడు- పరమేశ్వరునిండిసికొను
వారు మోతుమంటోఁడుదురు-

ఖృహం॥ ५॥ ८॥ ८॥

ఏతస్యవా ఆతురస్య ప్రశాసనే గార్థి

సూర్యాచన్ద్రమనౌ విధృతో తిష్ఠతః॥

(హ)గార్థి!= (ఓ)గార్థి!, ఏతస్య ఆతురస్య
ప్రశాసనే=తు ఆతురము(పరబ్రహ్మము) యొ
క్కు ఆజ్ఞలో, సూర్యాచన్ద్రమనౌ విధృతోతిష్ఠ
తఃి= సూర్యచంద్రులు విశేష ముగాధరింపబడిన

కొర్త ఉన్నారు-

తా॥సూర్యచంద్రీలు పరమేశ్వరునియాజ్ఞ
నె విలువఁడియున్నారు-

తైత్తి॥అష్ట॥చామను॥

భీష్మస్తో ద్వాతః పవతే
భీష్మదేతి సూర్యః ।

భీష్మస్తో తగ్ని శ్వేష్టిక్షు
మృత్యు ధావతి వభ్వమః ॥

అస్త్రాత్ భీష్మ వాతః పవతే=కుతనివలని భయమున గాలి విశుచున్నది- అస్త్రాత్ భీష్మ సూర్యః ఉడేతి= కుతనివలని భయమున సూర్యఁడు ఉదయింపుచున్నాడు- అస్త్రాత్ భీష్మ అగ్నిక్షు ధావతి= కుతనివలని భయమున ఆగ్నియును ప్రవర్తింపుచున్నాడు- అస్త్రాత్ భీష్మ పూ ఇస్తిక్షు ధావతి= కుతనివలని భయమున ఇంద్రీడును ప్రవర్తింపుచున్నాడు- అస్త్రాత్ భీష్మ పా పభ్వమః మృత్యుః ధావతి= కుతనివలని భయమున అయిదవదియగు మృత్యువు ప్రవర్తింపుచున్నది-

తా॥గాలి సూర్యఁడు ఆగ్ని ఇంద్రీడు
మృత్యువు అనునయిమగురును పరమేశ్వరుని యు-
డ్చునె ప్రవర్తింపుచున్నారు-

10059

